

[Agnete Laustsen]

fremtidige status. Som jeg sagde i min indledning, er den såkaldte samspilsproblematik jo et mangelhovedet uhyre, og vi kan ikke bare fortsat lave nødløsninger, hver gang der opstår problemer i denne sektor. Det vil i øvrigt heller ikke være rimeligt over for den private boligmasse, som på egen hånd må slås med mange tilsvarende problemer.

Vi beklager som sagt, at det har været nødvendigt at fremkomme med en så omfattende og dermed også kompliceret redningsplan. Enkelthed og forståelighed i boliglovgivningen fremmes jo ikke ligefrem ved forslaget, men vi kan anbefale de foreslåede løsninger.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg hæftede mig ved, at fru Agnete Laustsen sagde, at den foreslåede ramme på 2 mia kr. kunne diskuteres, og det tager jeg som tegn på, at der kan rokkes ved den. Når fru Agnete Laustsen samtidig siger, at hun kan tilslutte sig 2 mia kr., vil jeg gerne spørge, hvad det er for oplysninger, der ligger til grund for, at den opgørelse, som siger 4,3 mia kr., nu skal kunne klares inden for 2 mia kr. Det spørgsmål kunne jeg godt tænke mig at få uddybet lidt.

Fru Agnete Laustsen mener også, at en boligfond ville være rimelig, og at det er en solidarisk løsning. Jeg vil gerne spørge, om der er andre eksempler i samfundet på, at man for at løse problemerne for en enkelt gruppe, der er kommet i økonomiske vanskeligheder, f.eks. landbruget, bringer en sådan særskat ind i billedet for det øvrige landbrug.

Endelig fik jeg lige så lidt at vide her om det kulegravende udvalg som i ministerens fremsættelsestale. Men det bliver jo spændende at se, hvad der ligger i det.

(Kort bemærkning):

Agnete Laustsen (KF):

Jeg mener, det fremgår meget tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget, at det ønske, der fremkom fra de sociale boligselskaber, omfattede en langt større ramme end de 2 mia kr., boligministeren anbefaler.

Når jeg siger, det kan diskuteres, er det ud fra det synspunkt, at boligselskaberne naturligvis ønsker mere, men at vi realistisk må

bedømme de økonomiske muligheder for at imødekomme dem. Derfor sagde jeg, at jeg fandt det realistisk at nedskære ønskerne til en ramme på 2 mia kr.

Hvad angår en solidarisk løsning, vil jeg sige, at jeg finder det ganske rimeligt i en situation som denne – som rammer samtlige de sociale boligselskaber mere eller mindre, men hvor man til enhver tid siger: vi hænger sammen, det er den sociale boligsektor – at man også bidrager med så beskedne beløb, som er foreslået, til at forebygge de skader, som på et eller andet tidspunkt, må vi desværre se i øjnene, formentlig kan ramme næsten alle selskaberne.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Fru Agnete Laustsen sagde, at dette var, hvad der var økonomiske muligheder for. Vil det sige, at man erkender, at man ikke kan løse hele problemkomplekset inden for de 2 mia kr., altså at det er statens økonomiske muligheder, der sætter begrænsningen? Så vil jeg gerne spørge fru Agnete Laustsen, hvad det er for nogle begrænsninger, som sættes for dette her, for så vidt jeg har læst bemærkningerne – og det tror jeg vi hurtigt kan blive enige om – tjener staten penge på den omprioritering.

Endelig skal jeg lige gøre opmærksom på, at dette her ikke rammer alle boligselskaber, som fru Agnete Laustsen sagde; det rammer efter den opgørelse, BL har lavet, kun 5,5 pct., og derfor kan man ikke sige, at det rammer alle. Langt den største del af de almennyttige boligselskaber fungerer jo ganske uommærket, og derfor er der intet grundlag for at sige, at de alle skal være med til at bøde.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Hvad angår hr. Baadsgaards første spørgsmål, vedrørende de økonomiske rammemuligheder, kan jeg kun sige, at de sociale boligselskaber naturligvis, som jeg indledte med at sige i mit sidste svar, gerne vil have rammen sat så højt op som muligt. Vi må på den anden side sige, at vi ikke med dette forslag skal løse samtlige problemer her og nu. Der må naturligvis foretages en vurdering af, hvor hårdt de enkelte selskaber er ramt. Det